

Tarptautiniai Biblijos tyrinėjimai

Liepos 19 d. pamoka

Jėzus susitinka su Zakariju

Pagrindinė eilutė: „Kai Jėzus priėjo tą vietą, pakėlė akis, pamatė tą vyrą ir tarė: „Zachejau, skubėk ir nulipk. Šiandien aš turiu būti tavo svečias.“
Luko 19:5

Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Luko 19:1-10

Zachejus buvo turtingas mokesčių rinkėjas, gyvenęs Jericho regione. Kaip žydas, jis buvo niekinamas savo tautiečių, nes mokesčių rinkėjai buvo žinomi dėl to, kad apgaudinėjo mokesčių mokėtojus. Dar blogiau, jis dirbo Romos valdžiai. Kai Jėzus keliavo į Jeruzalę irėjo pro Jerichą, pasakojime rašoma, kad Zachejus „norėjo pamatyti, kas yra Jėzus, bet, kadangi buvo žemo ūgio, negalėjo peržengti minios. Todėl jis nubėgo į priekį ir užlipo ant figmedžio, kad galėtų jį pamatyti, nes Jėzusėjo ta kryptimi.“ Luko 19:3,4

Mūsų pagrindinė eilutė rodo, kad Jėzus turėjo gebėjimą skaityti žmonių širdis. Žydų stebėtojų išdidumas buvo akivaizdus, nes jie buvo šokiruoti sužinoję, kad Mokytojas nori vakarieniauti šio asmens, kurį jie laikė nusidėjėliu, namuose. Tačiau Zachejus Jėzų priėmė džiaugsmingai. Luko 19:6,7

Tada Zakarijas paskelbė apie atlyginimą – pusę savo turto jis atiduos vargšams, o keturgubą atlyginimą sumokės visiems, kuriems jis padarė skriaudą. (Luko 19:8). Mozės įstatymas paprastai

nereikalavo, kad žmonės atlygintų keturgubai; paprastai tai buvo skriaudos vertė plius penktadalis. (Kunigų 5:14–16; Skaičių 5:5–7). Zakarijas nuėjo dar toliau. Tada Jėzus paskelbė, kad išgelbėjimas atėjo į Zakarijo namus. Tai, atrodo, reiškia, kad dieviškosios perspektyvos požiūriu jis buvo atstatytas į Dievo malonę, parodęs tokį charakterį, kuris gali būti panaudotas Dievo tarnystei. Luko 19:9

Kaip pašvęsti Kristaus pasekėjai, iš šio pasakojimo galime pasimokyti pamokų, kurias galime pritaikyti savo gyvenime. Jos turėtų mus padaryti jautresnius poreikiui likti labai arti Viešpaties savo mintimis, žodžiais ir darbais. Kaip netobuli žmonijos pavyzdžiai, netgi Dievo Dvasios pradėti vaikai supranta, kad yra įmanoma pasiduoti nuodėmei. Tokie veiksmai gali būti netyčiniai arba iš dalies tyčiniai, galintys turėti sunkių pasekmių. Kai įvyksta nuodėmės, jas reikia pripažinti ir atgailauti, jei norime atgauti visą Dievo palankumą. Malda ir mūsų protų pripildymas šventomis mintimis gali būti dvi veiksmingos priemonės, padedančios užkirsti kelią nuodėmei mūsų gyvenime arba sumažinti jos dažnumą.

Vienas žinomas krikščioniškas rašytojas pateikė tokią pastabą apie šią pamoką: „Galime rasti paralelių tarp šio įvykio, kuris priklausė žydų amžiaus pabaigai ir kūniškajam Izraeliui, ir šio amžiaus pabaigos bei dvasinio Izraelio. Šiandien randame kai kuriuos atkritusius nuo Viešpaties Malonės Sandoros, kaip Zakarijas buvo atkritęs nuo Viešpaties Įstatymo Sandoros. Galime pastebėti, kad jie gyvena tam tikru mastu nuodėmėje, užsiimdami verslu, kurį patys pripažįsta esant neteisingą ir pažeidžiantį jų sąžinę. Todėl mes, kaip

„ „, neturime praeiti pro juos su Evangelijos žinia, didžiosios džiaugsmo naujiena; bet jei kas nors iš jų parodys susidomėjimą dabartine tiesa, turime stengtis jiems padėti, kaip mūsų Viešpats ir Galva padėjo Zachejui.“

Jėzaus ir Zakarijo patirtyje matome nuostabų pavyzdį, kuriuo turėtume sekti bendraudami su kitais, ypač su tikėjimo šeima, mūsų broliais Kristuje.